

Правова політика України держави

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України

*Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника*

Юридичний інститут

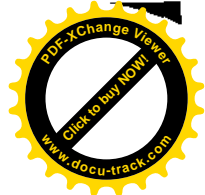
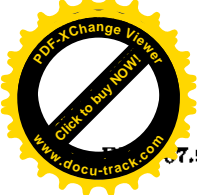
Матеріали

щорічної Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих вчених та аспірантів

Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина

29-30 квітня 2011 року

Івано-Франківськ

Б 7.9(4Укр)
В15

Редакційна
колегія:

В.А.Васильєва — директор Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного права;
Н.Р.Кобецька — голова науково-методичної Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри трудового, екологічного та аграрного права;
Ю.І.Микитян — заступник директора Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук;
І.В.Козич — старший викладач кафедри кримінального права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;
О.І.Зозуляк — викладач кафедри цивільного права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук;
С.М.Квасниця — завідувач інформаційно-видавничим відділом Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

В15 Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина [текст] : Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції / 29-30 квітня 2011 року – Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2011. – 153 с.

У збірник включені тези доповідей учасників щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції "Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина", яка відбулася 29-30 квітня 2011 року на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

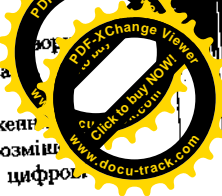
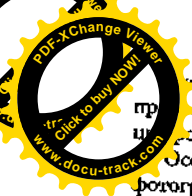
Висвітлюються результати наукових досліджень з філософських, історичних та психолого-правових аспектів проблем статусу особи; конституційного ладу та прав людини; проблеми правового регулювання майнових, особистих немайнових та господарських відносин; соціальних, трудових гарантій захисту прав та основних свобод людини і громадянина; прав людини на безпечне екологічне середовище; реформування земельних, аграрних правовідносин; правових основ боротьби зі злочинністю як важливого чинника забезпечення прав та свобод людини і громадянина; кримінально-правові аспекти, процесуальних гарантій прав та законних інтересів особи у цивільному, господарському, адміністративному та кримінальному судочинстві.

Теоретичні положення і практичні рекомендації учасників конференції щодо вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина стануть важливим кроком на шляху розвитку правової думки і законодавчого процесу.

Для студентів, слухачів, курсантів юридичних інститутів та факультетів, науковців, практичних працівників і всіх зацікавлених осіб.

ББК 67.9(4Укр)

© Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника,
2011

творчі (звичайні) фотографії не охороняються законодавством про авторське право. Цифрові фотографії також є творчі та нетворчі, і при цьому тільки творчі цифрові фотографії являють фотографічними творами.

Особливої уваги заслуговує питання про підтвердження факту створення фотографічного твору, для якого першою об'єктивною формою є цифрова форма. Так, моментом створення цифрового фотографічного твору є момент створення зображення в електронній формі, яка, як нам відомо, має здатність відтворення і може бути об'єктивною формою твору. Фотографічний твір, який створений в електронній формі, легко піддається порушенням прав авторів, а також стосовно нього проблемним є питання, хто автор такого твору. В. В. Коноваленко вважає, що найбільш підходящим способом підтвердження авторства на цифрову фотографію є наявність його твердої копії, а також право сповіщення про створення твору [4, с. 234].

Складнішою є ситуація, коли цифрові фотографічні твори використовуються у мережі Інтернет. Такі фотографії копіюються користувачами безліч разів і часто втрачається зв'язок з автором фотографії. Проте навіть за таких умов можна довести авторство на цифрову фотографію.

Справді, оригінал цифрової фотографії практично не відрізняється від своєї копії. Але слід пам'ятати, що будь-який файл містить не тільки саме зображення, але й так звану технічну інформацію. Цифрова камера при записі файлу поміщає туди інформацію про режими зйомки, настройки самої камери, а також відомості про виробника і модель. При будь-якій зміні файлу ця інформація зникає і замінюється технічною інформацією програми, яка замінювала цей файл. Саме тому авторі фотографії слід залишати оригінал цифрового фотографічного твору у своїй власності, що у майбутньому допоможе йому довести своє авторське право на неї.

Стосовно особливостей захисту авторських прав на цифрові фотографічні твори, то потрібно звернути увагу на технічні засоби захисту, які використовують для попередження порушень прав. Найпоширенішими серед тих, які застосовуються до фотографічних творів в електронній формі є попередження про наявність авторських прав, інформації про автора та "водяні знаки". О. М. Пастухов до технічних засобів захисту відносить наступні: обмежена функціональність, "годинникова бомба", захист від копіювання, криптографічні конверти та інші [6, с. 93-94]. Крім того, під час розміщення творів у мережі Інтернет автори використовують урізані файли, з яких неможливо зробити якісні копії, а при їх збільшенні втрачається якість.

У мережі Інтернет досить складно встановити порушника авторських прав та докази їх порушення. В цьому напрямку цікавою є практика Російської федерації, де нотаріуси мають право фіксувати порушення авторського права в мережі Інтернет шляхом нотаріального посвідчення веб-сторінки, на якій розміщено фотографічний твір. Нотаріус знаходить сторінку, роздруковує її у такій формі, в якій вона постає перед користувачами сайту і складає протокол нотаріальної дії – забезпечення письмового доказу шляхом доступу до сторінки мережі Інтернет і наступного її огляду [7, с. 17]. В Україні такі нотаріальні дії не практикуються. Таким чином, зважаючи на значне використання цифрових фотографічних творів у мережі Інтернет, доцільно і в нашому законодавстві закріпити можливість нотаріального посвідчення фотографій.

Як висновок, проаналізувавши особливості реалізації авторських прав на цифрові фотографічні твори у даній науковій статті було встановлено:

По-перше, що авторське право на цифрові фотографічні твори здійснюється на тих самих правових підставах, що і для інших об'єктів авторського права. Досліджуючи момент виникнення авторських прав на дані об'єкти, відзначено, що ним є створення зображення в електронній формі, яке є його об'єктивною формою вираження.

По-друге, стосовно оригіналу та копії цифрового фотографічного зображення позиція відмінностей між ними за змістом технічної інформації криється до файлу, в якому знаходиться твір.

По-третє, було підтримано пропозицію науковців щодо запровадження національному законодавстві нотаріального посвідчення фотографій, які розміщені у мережі Інтернет, оскільки це допоможе захистити авторське право на цифрові фотографічні твори.

1. Про авторське право та суміжні права: Закон України від 1993 року зі змінами і доповненнями. // Відомості Верховної Ради України – 1994. – №3. – Ст. 327.
2. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право від 20 грудня 1996 року/ Збірник нормативних актів. Авторське право і суміжні права. Законодавство і судова практика. / ред. Ковальський В. С. - 2003 - С. 136 – 144.
3. Зварич Ж. І. Фотографічні твори як об'єкти авторського права/ Ж. І. Зварич// Еврика. – VII. – Збірник студентських наукових праць. – Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2006. – С. 105 -107.
4. Коноваленко В. В. Авторське право: автору, редактору, издателью./ Владимир Владимирович Коноваленко. – Харьков: Фактор, 2007. – 489 с.
5. Липиць Д. Авторське право і смежні права/ Денис Липиць. – М: "Ладомир". – 2000. –789 с.
6. Пастухов О. М. Авторське право в Інтернеті/ Олександр Миколайович Пастухов. – Київ: "Школа". – 2004. – 142 с.
7. Суцук А. О правонарушениях в Интернете/ А. Суцук// Юридическая практика. – 2007. – №21 (491). – С. 17.

Зеліско А. В.
Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права

Непідприємницький правовий статус обслуговуючих кооперативів: аргументи за і проти

Активні законотворчі процеси, які відбуваються в Україні, на жаль, не відзначаються належним рівнем послідовності. У сфері правового регулювання юридичних осіб приватного права найбільш актуальними є дискусії стосовно непідприємницького статусу окремих їх організаційно-правових форм.

Серед цих юридичних осіб в першу чергу слід назвати кооперативи, зокрема, обслуговуючі кооперативи, значення яких для розвитку аграрного сектору економіки держави не можна применшувати. Вказана теза знайшла своє підтвердження в постанові КМУ від 2009 року, якою була затверджена Державна цілова економічна програма підтримки розвитку сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів на період до 2015 року.

Уже протягом тривалого часу невирішеною є проблема аргументації належності обслуговуючих кооперативів до непідприємницьких юридичних осіб, практичне значення вирішення якої полягає у можливості пільгового оподаткування їх діяльності. Тому виникає потреба розробки передумови для можливості включення характеристик обслуговуючих кооперативів як передумови для можливості включення їх до Реєстру неприбуткових організацій та установ [1]. Слід зауважити, що обслуговуючі кооперативи у ст. 157 Податкового кодексу України як такі, що

